

[Nørskov.]

Værn“ her faar en Opgave at løse. Jeg mener ogsaa, at man bør tage den gamle Feltpræstørdning op til Revision, saaledes at de Soldater, som eventuelt sendes til Tyskland, faar deres Feltpræster, i Lighed med hvad der nu er Tilfældet inden for de engelske Besættelsesstyrker i Tyskland.

I § 3 aabnes der Adgang for yngre Befalingsmænd af Reserven og Forstærkningen til at overgaa til Stillinger i Hærens Linie paa lignende Maade som Befalingsmænd fra Modstandsbevægelsen. Denne Bemyndigelse kan ogsaa vi fra vor Side tiltræde.

Ligesaa kan vi tiltræde de andre Paragraffer, som giver forskellige Bemyndigelser til den højtærede Forsvarsminister, og jeg kan med disse Ord anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Ole Bjørn Kraft: De Bemyndigelseslove, vi her har til Behandling, giver ikke Anledning til mange Bemærkninger fra vor Side. De er jo i det store og hele i Overensstemmelse med de Bemyndigelser, som tidligere er blevet givet af Rigsdagen til tidligere Regeringer og Ministre, og de Ophævelser af Bemyndigelser, som finder Sted i Lovforslaget, mener vi, saaledes som Situationen har udviklet sig og under de nuværende Forhold, er betimelige.

Iblandt de Ting, som ændres i Forhold til den tidligere Bemyndigelseslov, er jo Ophævelsen af Sammenslutningen af Stillingerne som Direktør for Krigsministeriet og Chef for Generalkommandoen. Denne Ordning blev forberedt under Besættelsen og indført umiddelbart efter Befrielsen, fordi man paa dette Tidspunkt fandt, det var afgørende nødvendigt at samle hele det vanskelige Arbejde, som her skulde udføres, paa een Haand; men det har hele Tiden været Mening, at Ordningen kun skulde være af midlertidig Karakter, saaledes som det ogsaa blev fastslaaet i Bemyndigelsesloven dengang, og efter de Bemærkninger, som den højtærede Forsvarsminister har gjort om denne Sag, har vi fra vor Side ingen Indvending at gøre imod, at man nu paa ny adskiller disse to Stillinger. Jeg vil blot gerne udtale Haab om, at man ved Udpegningen af Direktøren i Krigsministeriet ogsaa tager Hensyn til Nødvendigheden af, at der er det bedst mulige Samarbejde mellem Direktøren for Krigsministeriet og Chefen for Generalkommandoen.

Den højtærede Forsvarsminister fremsatte ved Fremsættelsen af dette Lovforslag nogle varmt anerkendende Udtalelser om

det store Arbejde, som General Gørtz har gjort i den, man har Lov til at sige enestaaende vanskelige Periode, i hvilken han har haft dette tunge Arbejde hvilende paa sine Skuldre. Jeg vil meget gerne give den højtærede Forsvarsminister min fulde Tilslutning til de Udtalelser, han fremsatte om General Gørtz' Arbejde i denne Periode. Som Minister havde jeg selv i høj Grad Anledning til at værdsætte det Arbejde, som her blev udført, den Loyalitet og Energi, hvormed General Gørtz altid var til Raadighed, og jeg tror ikke, at den højtærede Minister paa nogen Maade har brugt for varme Ord i sin Anerkendelse af dette Arbejde.

Jeg vil gerne udvide den Tak, som her blev bragt General Gørtz, til ogsaa at omfatte Befalingsmændene af alle Grader inden for Værnene, som jo ved Befrielsen og ved Paabegyndelsen af Forsvarets Opbygning blev stillet over for Opgaver, der stillede de største Krav til deres Energi, Udholdenhed og Indsigt. Der har sandelig været en Mængde vanskelige Problemer, som skulde løses, og vanskelige Situationer, hvor hurtig Beslutning skulde træffes, og det er i det mindste det Indtryk, jeg har bragt med mig fra disse Maaneder, at det var et overordentlig dygtigt og højt anerkendelsesværdigt Arbejde, Værnenes Befalingsmænd i denne Periode udførte. Vi var jo i den Situation efter Befrielsen, at vi paa mange Maader, fordi vi stod fuldstændig paa bar Bund og intet havde at støtte os til, maatte improvisere, søge at bygge op saa hurtigt, som det overhovedet var gørligt, nogle Forsvarsstyrker, saaledes at vi kunde begynde selv at løse de Opgaver, som naturligt maatte falde paa os som en suveræn Stat. Alt dette Arbejde blev jo udført i min Tid i det nøjeste Samarbejde med Partierne og med Finansudvalget, men jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, nu da Forholdene er faldet mere i Lave, men vi alligevel maa se en længere Periode i Møde, hvor der stadig væk maa arbejdes uden det faste Grundlag, som en egentlig Forsvarsordning giver, at Ministeren søger en Lovhjemmel til at foretage de Materielanskaffelser og hvad der i øvrigt skal til for at underbringe Mandskabet, ligesom jeg finder det rimeligt, at han søger Bemyndigelse til under de løbende Forhandlinger vedrørende Afsendelse af en Division til Tyskland at foretage de Foranstaltninger, som her er fornødne.

Dette Spørgsmaal kom jo op lige i Slutningen af Samlingsregeringens Tid umiddelbart før Valget, og der var derfor paa dette Tidspunkt ingen Mulighed for gennem en Lov at faa en Hjemmel tilvejet, men